

нешастие за целий Български народъ; то е прѣстѣплѣніе, което възмутї всички ни и въобще всички свѣтъ, но при опрѣдѣленіето на наказанието на авторитѣтъ му, азъ мисля, че по-напрѣдъ трѣба да се погледне имали у нѣкои отъ прѣстѣпниците такава зла воля, която да се счете за непоправима вече. Единъ отъ прѣстѣпниците, въ случая, е и подсѫдимия Лепавцовъ, но въ сѫществото въ това дѣте, въ това *хлапе*, така да го нарѣча, азъ не виждамъ онай зла воля за която спомѣнахъ вече. Азъ, г-да сѫдии, съмъ далечъ отъ мисълъта да твърдя тукъ, че моя клиентъ е невиненъ и че е не причастенъ къмъ това дѣло; също съмъ далечъ и отъ мисълъта да опрѣкавамъ г-на прокурора, че безъ причина обвинява Лепавцова. Азъ съмъ български офицеръ и като такъвъ, натоваренъ съмъ, съ приятната за мене обязанностъ, да пазя отечеството и прѣстола, та за това, ако излѣзахъ да поискамъ наказанието на прѣстѣпниците противъ отечеството и прѣстола, щѣхъ да испълни единъ дѣлъ. Но, почтенни сѫдии, ако дойдяха да поискамъ това, мисля, че не по-малко ще бѫде правъ, ако поискамъ отъ васъ, който сте тука прѣставителите, рицарите на правдата, щото, прѣди да наложите предвиденото наказание, прѣди да вземете главата на тоя момъкъ, — да сеувѣрите, че дѣйствително тоя подсѫдимъ е виновенъ и че наистина у него се крие онай зла воля, която е не поправима вече и слѣдователно врѣдна и за него и за обществото. Повтарямъ, че Лепавцовъ не е съвѣршенно невиненъ, нито пакъ искамъ да го прѣстава за такъвъ, защото той самъ призна виновността си, но азъ не можъ да се съглася, че въ това дѣте се крие и зла воля. Но нека дойда на въпроса. Моя клиентъ се обвинява по чл. 55 отъ Отом. Нак. Законъ, който гласи: „Наказва се съ смѣрть този, който лично или посрѣдствено подбужда подданициите на държавата и жителите на страната да въстанатъ съ оружие противъ правителството, било, че въстанието се е извѣршило напълно, било пакъ, че е имало едно начало на извѣршиваніе“. — Г-да сѫдии! Макаръ и моя клиентъ да е подведенъ подъ тоя членъ, азъ не виждамъ щото той да е извѣршилъ онова прѣстѣплѣніе, което прѣдвижа той членъ. Признавамъ, че азъ не съмъ отъ ония, който да разбира буквата на законътъ, така както би трѣвало да се разбира, но ако ми позволите да могъ да сѫда така, както виждамъ съдѣржанието на 55-и членъ и прѣстѣплѣніето, извѣршено отъ Лепавцова,